MATKA

MMXVII 1 XVIII

MLADIKA

glasilo dijakov Gimnazije Ledina

urednica:
Hana Barši Palmić

grafični oblikovalec in urednik fotografije:
Tim Topić

naslovnica:
Veronika Senica

fotografi:
Loti Rajič
(Mi, ledinci; Oni, profesorji; Ledina Big Time Reunion; fotografija na zadnji strani)
Veronika Iglič
(150-letnica Gimnazije Ledina)
Ana Čičak
(Intervju z Bojanom Črtaličem; Matic Juvan)
Marko Milohnić
(Ekskurzija po Bosni)
David Champaigne
(R12^3)

uredništvo:
Ana Krebs, Anja Vrtačnik, Daša Škof, Lora Zver, Maja Repenšek, Polona Čebular, Tara Čačič, Tesa Julija Zver

mentorica:
Mojca Lotrič

jezikovni pregled:
Mojca Lotrič, Nina Prešern

Vse grafike, z izjemo grafik za članka "Bonton za fazane" (Ružić, Emilia in Ružić, Silvan. 1975. *Bonton:* 1000 pravil o lepem vedenju. Ljubljana: Orbital.) in "Verne inu natančne prerokbe za ta mesec" (Veronika Senica), so dela Tima Topića. Vse fotografije, z izjemo fotografij za članek "MEPI" (http://mepi.si; 15. 11. 2017) in intervju z Nino Rems (osebni arhiv), so dela dijakov Gimnazije Ledina.

številka 1, leto 2017/18, letnik 49 | tiskarna Januš | 400 izvodov | ISSN C503 -5473

GIMNAZIJA LEDINA

MLADIKA

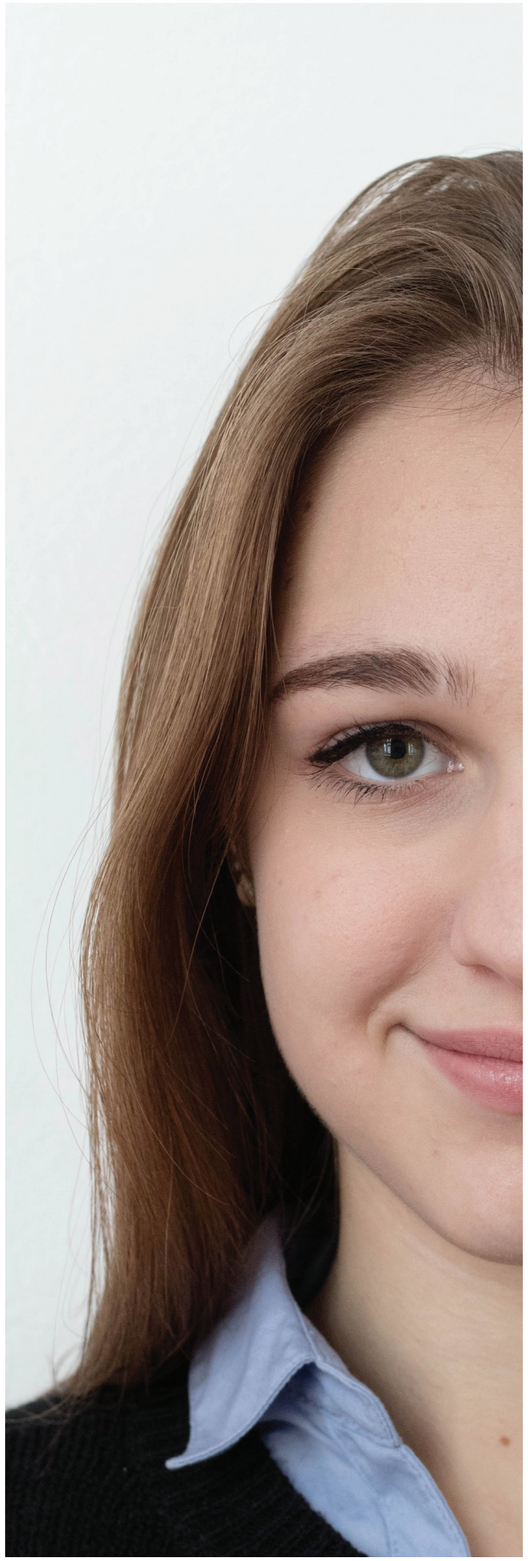

"Write the foreword, they said. It will be fun, they said."

Hana Barši Palmić

Prva Mladika šolskega leta 2017/18 je oblikovno popolnoma prenovljena in za novo, še neizkušeno urednico, kot sem jaz, je bil to abnormalno velik zalogaj, ki ga po dveh mesecih dela še vedno žvečim.

Mladika, princeska Ledine kakor si jo sama predstavljam, je pod tem imenom začela izhajati leta 1968. Danes je v uredništvu devet novinarjev, trije fotografi, ilustratorka in oblikovalec. Ravno zaradi slednjega ima letos Mladika popolnoma novo podobo. Čas je že bil!

Ko bereš Mladiko, se moraš zavedati, da so v uredništvu mladi novinarji, ki se z vsako številko bolj brusijo v izzivih pisanja. Sama sem v uredništvo prišla v prvem letniku po naključju in se v štirih letih naučila marsičesa o pisanju člankov, komentarjev, intervjujev … Šele letos, ko sem postala urednica, prvič pišem uvodno besedo in lagala bi, če bi rekla, da nisem v google napisala: "how to write a foreword".

S prvim snegom pride prva ljubezen, pravijo, na Ledini je to po navadi ljubezen v obliki treh testov na teden in čezmernega vnosa kofeina in rogljičkov v telo. Ne obremenjuj se, če ti še vedno ni jasno, kaj, kako in zakaj moraš kaj početi, ker se to na koncu izkaže za največji čar mladosti. Če si zdaj v prvem ali drugem letniku in upaš, da ti bo o preživetju na gimnaziji več jasno v četrtem letniku, te moram razočarati. Večinoma smo četrti letniki najbolj zmedeni. Je pa res, kar pravijo, da srednja šola hitro mine, zato naredi čim več, da se boš smejal in si ustvaril okolje, ki te bo napolnjevalo s strastjo kakršnekoli vrste.

razred// 1. a

najljubša številka// 2

najljubši predmet v šoli// športna

kaj najraje gledaš na youtubu// poslušam glasbo

čevapčiči ali pica// čevapčiči

najljubša destinacija// gore

če bi si lahko zaželel karkoli ...//obisk drugega planeta z življenjem na njem

quote// You have to want to succeed as bad as you want to breathe.

~~mi, ledinci~~

razred// 1. a

najljubša številka// 18

najljubši predmet v šoli// glasbena umetnost

kaj najraje gledaš na youtubu// glasbene videospote, vloge

čevapčiči ali pica// čevapčiči

najljubša destinacija// Cinque Terre

če bi si lahko zaželela karkoli ...// bi prepotovala svet

quote// Be someone's sunshine when their skies are gray.

MLADIKA

razred// 2. g

najljubša številka// 4

najljubši predmet v šoli// športna

kaj najraje gledaš na youtubu// bmx, skate trike pa srf

čevapčiči ali pica// pica

najljubša destinacija// kjerkoli, kjer so valovi

če bi si lahko zaželel karkoli ...// konc šole pa več srfanja

quote// I can accept failure, but I can't accept not trying.

razred// 2. a

najljubša številka// 9

najljubši predmet v šoli// zgodovina

kaj najraje gledaš na youtubu// plesne klase, videe

čevapčiči ali pica// čevapčiči

najljubša destinacija// vikend v Borovnici

če bi si lahko zaželela karkoli ...// bi šla vsako leto dvakrat v tujino na plesno izobraževanje (Amerika, Avstralija ...)

quote// Za vsakim dežkom posije sonček.

Nik Ćuruvija

Anja Vrtačnik

Luka Žavrlan

Elena Intihar

razred// 3. f

najljubša številka// 3

najljubši predmet v šoli// zgodovina

kaj najraje gledaš na youtubu// avtomobilizem pa cinematography related stvari

čevapčiči ali pica// Balkan roštilj

najljubša destinacija// Avstralija, Islandija

če bi si lahko zaželel karkoli ...// zaželel bi si zdravja in zagotovljenega uspeha v življenju

quote// There are no rules for good photographs, there are only good photographs.

Filip Živković

razred// 3. f

najljubša številka// ~~mi, ledinci~~ 743

najljubši predmet v šoli// zgodovina

kaj najraje gledaš na youtubu// Zoella

čevapčiči ali pica// pica

najljubša destinacija// New York, Barcelona

če bi si lahko zaželela karkoli ...// bi zdele potovala po svetu

quote// Hard work always pays off.

Zara Karoli

razred// 4. d

najljubša številka// 666

najljubši predmet v šoli// zgodovina

kaj najraje gledaš na youtubu// psytrance, hardstyle, trap house, rap, techno, rock, electro swing

čevapčiči ali pica// pica

najljubša destinacija// Amsterdam

če bi si lahko zaželel karkoli ...// da bi imel še tri želje več

quote// Ca mi jst bom trepr.

Luka Škerlep

razred// 4. f

najljubša številka// 14

najljubši predmet v šoli// umetnostna zgodovina, slovenščina

kaj najraje gledaš na youtubu// napovednike filmov

čevapčiči ali pica// zame je vprašanje makaroni ali suši veliko bolj logično

najljubša destinacija// nimam ene same, najljubša so mi bila potovanja po Ameriki (Severni in Južni)

če bi si lahko zaželela karkoli ...// čim več brezskrbnih petkov s fantom ter neomejeno količino knjig in letalskih kart

quote// Hell is empty and all the devils are here. *William Shakespeare*

Lara Boštjančič

~~oni, profesorji~~

MLADIKA

predmet// psihologija

asociacija na Ledino// polje za oranje njive

nazadnje prebrana knjiga//
Zygmund Bauman Postmoderna etika

če ne bi bil profesor, bi bil .../ pojma nimam

najraje poslušam// Jimi Hendrix, punk, Beethoven, jazz in blues

med poukom ne prenesem, da dijaki// ne vem

življenjski moto// odsotnost vseh življenjskih motivov

Peter Prhavc

predmet// kemija

asociacija na Ledino// Ledina je fina

nazadnje prebrana knjiga// Hipoteza o sreči

če ne bi bil profesor, bi .../ delal v kemijskem laboratoriju

najraje poslušam// ptičje petje junija ob sončnem vzhodu

med poukom ne prenesem, da dijaki// nagajajo drug drugemu

življenjski moto// Tudi to bo minilo.

Darko Košič

Tara Čačič

~~vac ap~~

MLADIKA

SLOVESNOST

OB 150-LETNICI

GIMNAZIJE

LEDINA

~~vac ap~~

Zdajšnji in nekdanji dijaki ter profesorji Gimnazije Ledina so v ljubljanski Operi pripravili slovesno prireditev v čast Gimnazije Ledina in njenih 150 let. Prireditev Mostovi preteklosti za poti prihodnosti, katere častni govornik je bil predsednik državnega zbora Milan Brglez, je bila polna presenečenj in neobičajnih, a odličnih nastopov. Scenarij prireditve je napisala režiserka Marija Zidar. Igralca Polona Juh in Jure Henigman sta v kratkih igranih prizorih predstavila pouk od leta 1867 do danes. Prizori so bili večinoma zabavni in so poudarjali stalno prisotnost težav, ki tarejo dijake in profesorje, le v prizoru iz časa druge svetovne vojne sta vedrino zamenjali tesnoba in ogroženost, saj so bili nekateri profesorji in dijaki žrtve vojne. S svojo skladbo sta se ob spremljavi ledinskih glasbenikov predstavila Ela Vindiš in Maj Vrhovec, priznana glasbenica Brina Vogelnik pa je zapela Pavčkovo Pesem o zvezdah. V videointervjujih so o svojih srednješolskih dneh in poklicni poti ter mladih danes spregovorili nekdanji dijaki. Videli pa smo tudi posnetek dveh dečkov in deklice, ki so odgovarjali na vprašanja, kaj bi radi postali v življenju, in z odgovori se je lahko poistovetil marsikateri dijak v dvorani, mogoče tudi profesor. Profesorica Veronika Babič je nastopila s svojo dijakinjo Uršo Majcen v prepletu recitacij dveh pesmi.

Za Opero nenavaden je bil nastop Evolucija dijaka, v katerem so trije nekdanji ledinci s kemijskimi poskusi predstavili, kako nastane dober ledinec. V točki Gimnastična arija so se operni pevki Mirjam Kalin na odru pridružili gimnastičarji s profesorico Natašo Korošec in profesorjem Borisom Pavliho (ki je dokazal, da še ni prišel njegov čas za upokojitev) ter eden od najuspešnejših slovenskih telovadcev Mitja Petkovšek, prireditev pa se je končala z energičnim plesnim nastopom Sokolčic in Ladies na skladbo Boruta Eberla in s sprejanjem grafita The Miha Artnaka.

Po prireditvi smo se v sproščenem klepetu podružili v spodnjih prostorih Opere. Profesorji so srečevali svoje nekdanje dijake, zdajšnji dijaki stare prijatelje, podružili pa so se tudi bivši in zdajšnji dijaki DSGL.

Največja zahvala za odlično prireditev gre profesorjem in profesoricam, ki so dolge mesece pripravljali tako velik dogodek, predvsem pa predanim bivšim in zdajšnjim ledincem, ki so svojo energijo vložili v sodelovanje in organizacijo. Opera je bila tisti dan posvečena eni in edini Ledini in vsem, ki so in še vedno dihajo z njo.
(Hana Barši Palmić, Maja Repenšek in Mojca Lotrič)

MLADIKA

KJE // Opera
KDAJ // 19. oktober 2017
ZAKAJ // 150 let Gimnazije Ledina

K.O.S feat. Eva Milanovič

Juš Šoltes in Gregor Volk, The Fappers

LEDINA BIG TIME REUNION

KJE // telovadnica Gimnazije Ledina
KDAJ // četrtek, 26. oktober 2017

Govori se, da se ledinci radi zabavamo ob dobri glasbi. Dijaška skupnost se je na podlagi te trditve odločila, da pripravi koncert vseh skupin, pevcev in pevk, ki so kadarkoli popevali na Ledini, in z njim ponovno združi sedanje in nekdanje ledince.

Nepozaben žur, kjer so nastopajoči zadovoljili vse glasbene okuse: od rapa, jazza, soula, popa do rocka, sta odprla Andraž Kos in Eva Milanovič, ki sta bila nad odzivom občinstva zelo navdušena. Da je bil koncert velik dogodek tudi za nastopajoče, dokazujejo vsaj tri stvari: prva, posebej za koncert so iz tujine prišli nekateri člani skupine Jazzina, druga, Klemen Mramor Clemens si je utrgal čas za koncert kljub obilici dela z nastopanjem v oddaji Znan obraz ima svoj glas, in tretja, zagrizeni rockerji Hanžki so spihali prah s kitar in z bobnov, oblekli znucane kavbojke in star wars majice, pridno vadili in na koncertu tako uživali, da niso hoteli z odra.

Fantje iz skupine The Fappers, ki je nastala na Ledini okoli leta 2011, so pred nastopom povedali: »Povabilu profesorice Možine Artač smo se z veseljem odzvali, saj se na Ledino vedno radi vrnemo. Nanjo nas vežejo lepi spomini na naše nastope. Upamo, da se bo danes zbralo čim več bivših in zdajšnjih dijakov ter profesorjev, pred katerimi bomo z veseljem nastopili.« Poleg omenjenih glasbenikov so na koncertu nastopili še K-rocks, Polona ter aktualni skupini dveh ledincev Lapsus in Predators, ki ju boste letos zagotovo še slišali. Po nastopih ledincev so za nepozaben konec večera poskrbeli Kingstoni.
(Maja Repenšek in Mojca Lotrič)

KRST PRVIH LETNIKOV

KJE // Študentski kampus
KDAJ // četrtek, 19. september 2017

Letos se je Dijaška skupnost v sodelovanju s 4. b odločila prirediti tako uradni kot neuradni del krsta zunaj šole. Študentski kampus je ponudil prostor in pomoč pri organizaciji. V četrtek, 19. septembra, zvečer so se fazančki dobili pred Študentskim kampusom, 4. b pa je zanje pripravil tekmovanje med razredi. Najtežje naloge so bile naštevanje imen in priimkov sošolcev, odgovarjanje na vprašanja o Ledini (na primer koliko stopnic ima Ledina, kakšen je njen slogan), bottle flip, najbolj slav fotka … Dogajanje je popestril DJ ko.sem oz. Matic Kosem.

V razburljivem boju je zmagal 1. b, rezultat pa smo seveda razglasili šele po tem, ko so vsi razredi prisegli zvestobo Ledini. Uradni del krsta se je končal okoli 21. ure, fazani pa so lahko nadaljevali svoje praznovanje kot uradni ledinci vse do polnoči.

Vsem fazanom, ki ste se udeležili krsta in tekmovali, ter vsem profesorjem, ki ste s prisotnostjo pokazali svojo podporo, se zahvaljujeta 4. b in DSGL. *(Hana Barši Palmić)*

EKSKURZIJA PO BOSNI

KJE // Bosna in Hercegovina
KDAJ // od 5. do 8. oktobra 2017

Ekskurzija po Bosni se je dotaknila vseh večjih bosanskih mest in dogodkov, a začeli smo jo z ogledom koncentracijskega taborišča Jasenovac na Hrvaškem, kjer smo si poleg muzeja ogledali tudi spomenik, posvečen vsem žrtvam, ki so v taborišču izgubile življenje. V Banjaluki smo imeli nekaj prostega časa, proti večeru pa smo prispeli do našega prvega prenočišča Jajca. Še isti dan smo si ogledali katakombe in džamijo, posvečeno sultanki Esmi, naslednji dan pa muzej Avnoja. Kosili smo na planini Vlašić, kjer so nas presenetile prve snežinke, proti večeru pa smo dosegli Sarajevo, ki smo si ga naslednji dan temeljito ogledali. Vsem bo v lepem spominu ostal ogled sarajevske pivnice, kjer smo začutili pravi utrip mesta in pozitivno naravo Bošnjakov. V soboto smo pot nadaljevali proti Mostarju, ustavili smo se v Jablanici in si ogledali muzej bitke na Neretvi, na katero še vedno spominja podrt most. Popoldne smo prispeli do predmestja Mostarja, kjer smo si ogledali izvir reke Bune in samostan. Dekleta smo si morala nadeti rute in zakriti nepokrite dele telesa. Zadnji dan smo se sprehodili po Mostarju, spoznali njegovo zgodovino, si pobliže ogledali most, ki je skozi stoletja nosil več imen, najbolj pa se je uveljavilo ime Stari most. Ekskurzijo smo zaključili z ogledom slapu Kravice, potem pa pravac u Lubljanu. *(Karin Uršič)*

»Biti varnostnika ni vedno lepo, a je na Ledini delati super!«

Intervju z Bojanom Črtaličem, šolskim varnostnikom

Je prvi od zaposlenih na Gimnaziji Ledina, ki ga zagledamo, ko zjutraj stopimo skozi ledinska vrata. Prijazen, zabaven in zanimiv gospod, ki ima ledinske dijake za zelo pridne in nadobudne ljudi. Le kdo ga ne pozna? To je varnostnik, gospod Bojan Črtalič.

Večina vas pozna po pristnem dolenjskem naglasu. Kje ste odraščali?
Rojen sem bil v Ljubljani, do osnovne šole pa sem živel na kmetih pri Grosupljem. Potem sem živel na Škofljici, zdaj pa zopet živim v Grosupljem. Kljub temu da živim v mestu, se še vedno počutim kot vaški fant, kadar pridem na vas.

Kam ste hodili v srednjo šolo?
Hodil sem na grafično šolo v Ljubljani. Danes je to srednja medijska in grafična šola.

Se spomnite kakšne nore prigode iz svojih srednješolskih let?
Zmeraj sem bil priden. S prijatelji smo igrali nogomet in nagajali dekletom, tako kot vsi mladi fantje.

Kako vas je življenje pripeljalo na Ledino?
Po poklicu sem grafik, a je šla firma v stečaj, zato sem postal varnostnik. Najprej sem nekaj časa delal na Vegovi, zdaj pa sem tu.

Prva stvar, ki vam pade na pamet, ko pomislite na ledince?
Luštno je biti z vami.

Kaj pa, ko pomislite na profesorje? Jih srečujete tudi zunaj Ledine?
Da so carji. Ne, zunaj Ledine pa ne srečujem nikogar.

S kom se najbolj nasmejite na Ledini? So to mogoče dijaki?
S tajnico. Da se smejem z dijaki, tudi ni malokrat.

Imate najljubšega dijaka, morda tudi bivšega?
Načeloma ne delam razlik med dijaki, a recimo, da je za zdaj to bivši ledinec Jure Piškur.

Kako je bilo delati na Vegovi? Kakšne so razlike z Ledino?
Tam so drugačni dijaki. Glede na to, da so tam večinoma fantje, to sploh ni bil problem, saj je s puncami težje delati kot s fanti (smeh).

Kako to mislite?
Težko vas je razumeti (smeh).

Kaj bi počeli v življenju, če ne bi bili varnostnik?
Jaz sem bil s svojim poklicem (grafičar) zelo zadovoljen. Kar sem sanjal v otroštvu, je že tako dolgo nazaj, da sem že pozabil, kaj sem si želel postati, ko odrastem.

Kaj je najboljša stvar pri delu varnostnika?
Odvisno od kraja službovanja. Vsaka šola je drugačna, vsaka naloga je drugačna. Na Ledini je fino, ker ima ravnatelj red, sem pridete le najboljši dijaki in profesorji.

In kaj najslabša?
Odnosi med ljudmi, nočno delo, mraz, ko je zunaj -15 stopinj Celzija.

Je za varnostnika treba imeti kakšne posebne veščine?
Potrebuješ licenco, ki pa sem jo obnovil pred kratkim.

Ste obiskali kakšen koncert?
Po službeni dolžnosti sem bil včasih pogosto na koncertih oziroma žurih, sploh kadar so imeli študenti žure v študentskih naseljih. Zdaj varnostnik zunaj Ledine nisem več.

Se spominjate kakšne situacije, ko ste morali resno ukrepati?
Najbolj resna stvar, kar sem moral ukrepati tukaj, je bila, da sem v šolski menzi dva dijaka nagnal nazaj v vrsto. Tudi pred Ledino ni bilo nobene hude situacije. Vse se da zmeniti. Ljudje so zelo razumevajoči. Kakor nastopaš, tako dobiš vrnjeno.

Kaj vam pritisne na živce?
To, da mi nekaj pritisne na živce, mora trajati kar precej časa. Nikomur ne privoščim, da bi me pripeljal do tega. Sem potrpežljiv človek in to se mi zdi dobra lastnost za varnostnika. Moraš biti potrpežljiv, če ne, je dovolj, da greš samo v diskoteko, brez opozorila bum, potem pa ven in tam še dvakrat, potem pa ga tako ali tako policaji naprej tepejo.

V čem ste posebej dobri? Imate kakšen talent?
To, da se z vami dobro razumem, mi je zelo všeč. Ni nobenega »zateženega«, vključno z mano. Kakšnih posebnih talentov nimam, nosu se z jezikom ne morem dotakniti, lahko pa naredim jamico z jezikom (smeh).

Čemu se v življenju nikoli ne boste mogli upreti? Kakšen takšen greh, kot je na primer za profesorja Pavliho odojek? Kakšna hrana ali pa razvada, morda film?
Nič, da bi vedel. Vse si privoščim, kar mi je trenutno všeč. Filmov ne gledam ali pa pogledam štiri naenkrat, a na koncu ničesar ne vem (smeh).

Hana Barši Palmić in Anja Vrtačnik

Kaj je za vas največji užitek v življenju? Se popoldne s čim ukvarjate, imate kakšne hobije?
Ne bi vedel. Ne, popoldne nimam nobenih posebnih hobijev. Ko zapustim Ledino, grem malo sem, malo tja, vse je odvisno od razpoloženja.

Kakšne so vaše najljubše počitnice?
Jaz sem dejansko vedno na počitnicah. Poleti grem kam za nekaj ur, da bi kam potoval, pa mi ni.

Ena stvar, ki si jo želite na Ledini zase?
Zase? Tukaj mi je v mejah normale všeč. Na Ledini ne bi spreminjal ničesar. Če me kaj zmoti, to urejajo drugi, na primer ravnatelj, ki mu povem, če kaj ni tako, kot bi moralo biti.

Imate v življenju kakšnega idola?
Ne. Vsak človek je »afna« zase. Najtežje je ugajati vsem. To pač ne gre skupaj.

Če bi imeli možnost, da bi spoznali katerokoli osebo, ki je živela ali pa še živi, kdo bi to bil?
Ne potrebujem nobenega. Preprosto tako razmišljam.

Ali imate za dijake kakšno sporočilo, misel ali moto?
Takšni naj bodo, kot so bili do sedaj. Je dovolj dobro.

PREDSEDNIŠKE VOLITVE 2017

~~sredica~~

Po dolgi predvolilni kampanji, velikem številu (ne)kompetentnih kandidatov in zavajajočih argumentih kopice udeleženih, kaj predsedniška funkcija je in kaj bi po njihovem mnenju morala biti, je politični cirkus svoj konec ugledal na Martinovo nedeljo. Ta čorba je aktivno nastajala vse od začetka septembra in je vsebovala kar devet različnih okusov, ki med sabo niti na daleč niso bili homogeni, ampak so se krepko tepli. Večina Slovencev se je odločila, da jim okušanja Boruta Pahorja še ni dovolj. A treba je poudariti, da o večini govorimo le hipotetično, torej o tistih 42 odstotkih volilnega telesa, ki so sploh prišli na volitve. Ker pa nam zakonodaja za zdaj še ne narekuje kvoruma za izvolitev predstavnikov ljudstva, smo kljub negodovanju mnogih dobili legitimnega predsednika, čigar politika povezovanja in sprave je bila nagrajena tudi v drugo.

MLADIKA

Letošnja kampanja je bila prepojena s (pre)mnogimi populističnimi argumenti, kako prvi človek v državi opravlja svoje delo in kako bi ga po mnenju protikandidatov moral. Pa razjasnimo stvari za začetek. Predsednik je protokolarna funkcija, ki če v Sloveniji ne vihra vojna nima nobenih izvršilnih pooblastil (zanemarimo kopico imenovanj, ki jih predlaga). Predsedniku Pahorju je bilo mnogokrat očitano, da svoj glas premalokrat povzdigne in pove svoje stališče, njegov odgovor kritikom pa je bil, da ni moralna avtoriteta, ki bi ob pomembnih zadevah udarila po mizi in izrazila svoje mnenje. Pahor namreč meni, da mora predsednik omogočiti kar se da neodvisno delovanje drugih vej oblasti, s tem da se vanje ne vmešava, sam pa opravljati funkcije, ki jih nobena izmed drugih vej oblasti ne more. Marsikateremu Slovencu se je ob tem porodilo vprašanje, kdo bo moralna avtoriteta, če ne predsednik države.

Stališča so različna, a zavedajmo se, da je funkcija predsednika predvsem povezovalna in nosi velik zunanjepolitični pomen. Brez dvoma lahko trdimo, da je Pahor postoril veliko, da je Slovenija utrdila svoj zunanjepolitični ugled in začela celiti ideološko razklanost, ki narod razjeda že vse od povojnega časa.

Predsedniška kampanja pa ni pogrevala samo starih grehov etablirane politike, katere predstavnik naj bi bil po mnenju ključnega izzivalca Šarca ravno Pahor, temveč je rodila tudi nove obraze, ki bodo v prihodnje zagotovo sooblikovali slovenski politični prostor. Človek, ki je v tej kampanji iztržil največ, je zagotovo kamniški župan Marjan Šarec. V dveh mandatih županovanja si je nabral mnogo »praktičnih« izkušenj in v kamniški občini premikal mejnike, kaj lahko župan z vztrajnostjo in s trdim delom doseže. Navsezadnje mu to priznava tudi dobrih 73 odstotkov Kamničanov. Šarec je skorajda porazil aktualnega predsednika, čigar zmage kljub veliki prednosti v prvem krogu ni bilo mogoče napovedati. A vendarle Šarec še zdaleč ni tako dobro politično podkovan kot Pahor. Lahko bi sicer špekulirali, kako bi njegova zmaga vplivala na zunanjepolitično stabilnost, ki je v časih odprtih vprašanj evropske integracije, migracij in obmejnih konfliktov z južno sosedo krepko pomembna, a Slovenci smo se odločili, da ohranimo obstoječ pristop do omenjenih tem.

Matevž Štepec

Jasno pa ne moremo spregledati dobrih 47 odstotkov glasov, ki so bili namenjeni Šarcu in ki za slovensko politiko lahko predstavljajo izraz splošnega nezadovoljstva ljudi z obstoječim stanjem. Ta rezultat lahko razumemo kot »referendum« proti aktualnemu predsedniku ali pa kot težnjo po spremembah, saj so volivci očitno ravno Šarca videli kot človeka, ki lahko te spremembe uveljavi.

Šarec si je v kampanji nabral ogromen politični kapital, ki ga bo zagotovo unovčil na prihajajočih parlamentarnih volitvah prihodnje leto. Toda izkušnje Slovencev z novimi obrazi v politiki niso najboljše. Zmagajo na volitvah, sestavijo vlado, a zaradi politične neizkušenosti in nezaupanja v lastno ekipo izginejo s politične scene. Torej je razmislek vseh nas, mladih in starih, kako bomo izbirali na prihajajočih volitvah, še kako potreben. Bomo dali glas politiki novih obrazov brez političnih izkušenj s programom in z načinom dela, ki ga ne poznamo, ali pa bomo zaupali etablirani politiki z dolgoletno prakso, znanimi akterji in s programom, ki pa je v preteklosti grešila in delala napake, ki jih čutimo še danes?

BRAINWASH

Hana Barši Palmić

Večni izziv v življenju bo spoznati, kdaj so nam oprali možgane oziroma kdaj smo brainwashani. Nekateri to obvladajo in od drugih ljudi ne sprejmejo niti dobronamernega nasveta, medtem ko ostali slepo sledijo načelom in mnenju okolice, čemur prilagajajo lastno hrbtenico.

Da nekomu perejo možgane, je veliko lažje opaziti, ko gledamo od daleč. Ker nismo vpleteni, zlahka opazimo proces »socializacije«, ko je ljudem začelo veliko pomeniti tuje mnenje in sprejem v družbo.

Brainwash pa danes ne poteka le v fizičnih stikih med ljudmi, ki se poznajo in vplivajo drug na drugega, temveč obstaja tudi v sistemu, ki ima ogromen vpliv na ljudi in ki je to tehniko dobro preučil, in sicer v medijih. Zakaj imamo občutek, da gre svet s slabšega na slabše? Zakaj so po medijih le slabe novice? Vojna v Siriji umrlo sto otrok; bombni napad v Londonu ranjenih šestdeset ljudi, trije mrtvi; najstnik v Kansasu v šoli streljal s puško ubil tri profesorje in enajst sošolcev; zaletel se je motorist umrl na mestu; Srednji Ameriki se približuje silovit orkan ljudi evakuirajo … Kdaj se konča? Vojne se ne ustavijo, številka lačnih otrok narašča, stres najstnikov se povečuje, Zemlja nam znova in znova kaže napake človeštva … Toda ali je res tako?

Življenjska doba človeka se je v zadnjih petdesetih letih podaljšala bolj kot v minulih dva tisoč letih. Vsako leto se podaljša še za tri mesece. Od konca druge svetovne vojne pa do danes se je število umrlih zaradi vojne zmanjšalo za kar pol milijona na državo v vojni. Revščina po svetu se je zmanjšala za kar 60 odstotkov (v revščini živi zdaj 21 odstotkov vseh ljudi). Danes kar 89 držav sveta vodijo po demokratičnih načelih (3,5 milijarde polnoletnih prebivalcev ima volilno pravico). Osnovno izobraženih je 86 odstotkov ljudi na svetu, 60 odstotkov otrok ima možnost vsaj osnovnega šolanja, vsak dan pa se odpirajo nove in nove šole predvsem v srednji in zahodni Afriki. Ženske v Savdski Arabiji so dobile pravico do opravljanja vozniškega izpita. Vidre se držijo za tačke, medtem ko spijo, in mladim pasjim samčkom, ko se igrajo s samičkami, nagon pove, naj jim pustijo zmagati.

Življenje ta hip je najvarnejše in najbolj vznemirljivo, odkar obstajamo. Ljudje postajamo vedno bolj motivirani za raziskovanje, življenje nam olajšujejo novi izumi in odkritja, pozdraviti znamo hude telesne poškodbe in nekoč smrtonosne bolezni itn. Na svetu se torej dogaja veliko dobrih stvari. A zakaj imamo občutek, da ni tako?

Dokazano je, da so naši možgani nagnjeni k temu, da nas privlačijo slabe novice. To določa in opisuje Murphyjev zakon, ki pravi, da če gre lahko karkoli narobe, bo to tudi šlo narobe. Po naravi smo ljudje bolj pesimisti; nagon za preživetje, ki smo ga podedovali od živalskih prednikov, smo pomešali s čustvi in z etiko, ki smo jo razvili sami. Zato nas vsaka slaba novica pritegne veliko bolj kot dobra. Ravno s tem pa se hranijo mediji. In zato nisi brainwashan le ob stiku z ljudmi, ampak vsak dan: ko odpreš google, gledaš TV, bereš časopis … Brainwash ni nekaj, čemur lahko pobegneš. Je eden osnovnih pojavov, da družba deluje homogeno. V boju proti temu ne moreš zmagati. Vendar kaj lahko storiš?

Lahko brainwashaš samega sebe. Bolj ko se posvečaš medijem in prevzemaš njihovo mnenje, bolj postajaš le še eden tistih, ki širijo krute zgodbice tega sveta, vendar nič ne pripomorejo k izboljšanju. Kar pa je kontradiktorno. Svet kljub vsemu gre na bolje. Organizacij, ki opozarjajo na krivice, se borijo za ljudi v stiskah in rešujejo ogrožene živali, je vedno več, pomaga jim vedno več ljudi. Zakaj je tako? Po drugi svetovni vojni je svet obnemel. Obstal je pred odprtimi vrati zločinov proti človeštvu, kot jih svet še ni videl. Države z zamerami so se poklale med sabo, da bi si pridobile lastno zadovoljstvo. Na koncu vojne pa so se vsi počutili dvakrat bolj prazne kot na začetku. Takrat so ustanovili OZN, UNICEF in druge organizacije, ki še danes poskušajo ustvariti enoten svet za vse ljudi. In to je dobra novica.

Dobra novica je tudi to, da Slovenija leži na enem najboljših območij tega sveta. Izpolnjuje vse pogoje za to, da bi bili njeni ljudje srečni; vendar ko se sprehajaš po ulicah imaš občutek, da živiš v raju na Zemlji? Prenehali smo ceniti, kar imamo, ker se nam ni bilo treba bojevati za preživetje. Razvadili smo se do te mere, da smo razvili najbolj priljubljen slovenski hobi: jamranje. Slovenci smo po statistiki Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) eni največjih nezadovoljnežev, čeprav živimo v eni izmed dvajsetih najugodnejših držav na svetu za ustvarjanje življenja.

Imaš dolžnost. Ni ti treba v nedogled ponavljati krutih novic z interneta ali s televizije, niti misliti, da je svet popoln in bo tak tudi ostal. Kot prebivalec države in območja, ki ti ponuja več kot dovolj, kar potrebuješ za preživetje in osebno srečo, imaš dolžnost, da se potrudiš to razširiti. Štirideset odstotkov otrok še vedno nima dostopa do osnovne šole, nekatere mlade punce so še vedno prisiljene v prostitucijo, trgovina z ljudmi, katere poti vodijo tudi čez Slovenijo, ne bo usahnila sama od sebe … Življenje nikoli ne bo srečno, če se boš pritoževal nad tem, kar imaš ali česa nimaš, in iskal uteho v jamranju. Življenje bo srečno, ko boš izpolnil svojo dolžnost, da pred nevarnostjo, ki si ji že ubežal ali pred katero ti na srečo ni bilo treba nikoli bežati, rešiš nekoga drugega.

Zato brainwashaj samega sebe. Preberi dobro ocenjeno knjigo, pogovarjaj se z izkušenimi ljudmi, poslušaj vrhunske javne govorce, ne sledi več množici. Razumel boš dolžnost, ki jo imaš do sveta.

NASVETI ZA FAZANE

Nasveti za prve letnike, a tudi drugi, tretji
in četrti letniki lahko najdejo zrno modrosti.

Oh ja, prvi letnik, ko si še poun življenja
in hodiš na čist use možne žure sam zato,
da bi pokazu, kok kul si, ker maš dijaško in greš
lahko notr ... Sej na koncu bo vse uredu,
sam prej boš dubu mau šutou pa neumnosti boš
delu. Tko res velik neumnosti boš delu,
tud če se ti ne bo zdel, da jih delaš. Pa sigurno bo
pršu tist usodn dan, ko boš dobil noro idejo, da bi
pranku rendom stare ljudi, pa jim govoru, da so
narobe sortiral smeti in da se bodo mogl javit
na komunali, al pa da so redkvice, ki so jih naročil,
že prispele in da nej jih grejo iskat na parkirišče,
al pa boš sam vtipku rendom cifro
in jo nonstop klicou.

Lej, če te starši vprašajo,
zakaj delaš tok glupe stvari oni so jih tko al tko
tud delal. Pa mogoč še bolj zblojene.

Zdej k si fazan, lahko že špricaš, kar sploh ni slabo,
sam opravičilo morš met, trust me, jst sem opomin
dobila po enem mescu. U prvem letniku sploh ni
tok slabo, sam umirt se morš, pol je pa uredu.

No ja, sej ni point, da ti pamet solim, ampak tuki je
useen par nasvetov za neumnosti, ki jih boš delou,
pa ne rečt, da te nismo opozoril!

MLADIKA

1. Vključitev v dijaško skupnost:

prvo leto boš tko al tko sam pripravnik
in boš mogu rezat srčke pa delat plakate

ni nujno, da si sprejet; če pa boš,
bo dijaška postala tvoj način lajfa

če pa nauš sprejet, boš pa meu ful zamere
do useh u dijaški

2. Deljenje omarce z nekom:

zakaj bi to sploh hotu?!

ne boš meu placa za svojo kramo!

loh ti dežnik pajsne!

kam boš shranjevou stare vrečke, žlice
pa šalce od malce, če u omarci ni več prostora?

3. Nespretno stokanje starejših letnikov:

prej al pa slej bodo pogruntal, da si ti tist,
k jih stokaš

tud če je fejk profil, ne lajkat postou

usaj ne jih gledat, ko se pogovarjaš o njih

ne hodt po hodniku pa stalkat njihouga
profila, ker lahko vidjo, da jih stokaš

ampak sej si prvi letnik, tko da si kr prvošč
mau sramote

4. Met poprauca:

ammm ... ja, to ful ni dobr!

pač sej te razumem, brat, treba je blo pogledat
use epizode Sherlocka še enkrat, ampak se res ne
splača met poprauca zarad tega

tvoji prjatli že delajo neumnosti,
ti se morš pa gult matematko

5. Vn se metat, da te folk opaz:

ne tega delat, ker je bedn

sej smo usi to po mau delal, sam se na konc res
ne splača, ker s tem nauš nč prdobiu, razn tega,
da bodo usi mislil, kok si nadležn

koncu smo se še usi umiril, pa tud vi fazančki
se boste

Ostante u rožcah, Lora

~~dobri, boljši, ledinci~~

MLADIKA

NINA REMS

finalistka za miss Slovenije

Lepotni ideali so del našega vsakdana, srečamo jih povsod: v revijah, na televiziji, oglasnih panojih … Pred kratkim smo lahko spremljali tekmovanje za miss Slovenije, torej izbor za uradno najlepšo Slovenko. A na tekmovanju ni šlo le za lepoto tekmovalk, ampak so z njim želeli predstaviti tudi različna slovenska podjetja. Tekmovanja se je udeležila Nina Rems, dijakinja tretjega letnika, ki lepoto opiše kot nekaj, kar je očem nevidno. Ceni predvsem notranjo lepoto človeka in meni, da je to tisto, kar človeka zares določa.

Zakaj si se odločila za tekmovanje?
Za tekmovanje sprva sploh nisem vedela. Mislila sem, da so takšna tekmovanja aktualna le drugod po svetu in ne tudi v Sloveniji. Za tekmovanje sem tako izvedela šele, ko me je na Facebooku kontaktirala ena izmed lastnic licence Miss Slovenije, ki je menila, da sem primerna za izbor. Udeležila sem se uvodnega sestanka in izvedela, da ne gre samo za lepotno tekmovanje, ampak za projekt, s katerim želijo podpirati izdelke slovenskih podjetij in poudarjati predvsem osebne vrednote kandidatk, ne samo zunanje lepote.

Kako je potekalo tekmovanje?
Tekmovanje je sprva potekalo po regijah. V vsaki regiji izberejo miss, na primer miss Primorske, Štajerske, Ljubljane … Če v svoji regiji osvojiš naziv, si sprejeta v polfinale. V polfinalu se nato poteguješ za uvrstitev v finale. Jaz nisem bila izbrana za miss Ljubljane, ker me je lastnica licence Miss Slovenije prepozno kontaktirala, da bi imela čas za udeležbo na tekmovanju v svoji regiji. Vseeno pa je bila nad mano tako navdušena, da mi je omogočila srečanje s komisijo. Ta mi je nato dovolila sodelovati v tekmovanju tudi brez zmage v regijskem izboru. Kasneje sem uspela priti do finala.

Kdo te je pri tekmovanju najbolj podpiral?
Najbolj so me podpirali starši, zlasti mami. Vedno me je peljala na dobrodelne dogodke, ki so bili po vsej Sloveniji.

Kakšne izkušnje si dobila na tekmovanju?
Postala sem bolj komunikativna. Naučila sem se pristopiti k ljudem, saj sem v okviru tekmovanja morala navezati stike z različnimi vplivnimi Slovenkami in Slovenci.

Se nameravaš udeležiti še kakšnega tekmovanja?
Zaenkrat še ne vem. Tega projekta sem se izjemoma udeležila zato, ker podpira slovenska podjetja, sicer pa me lepotna tekmovanja ne zanimajo preveč. Zdi se mi namreč, da poudarjajo popolnoma napačne lepotne ideale. Bom pa verjetno delala kot fotomodel, ampak to bolj kot hobi.

Si med tekmovanjem čutila velik pritisk?
Bolj ko je šlo tekmovanje proti koncu, večji je bil pritisk, ki pa zame vseeno ni bil prevelik. Vsako napredovanje v izboru sem jemala kot osebno zmago. Tudi to, da se na tekmovanje nisem prijavila sama, ampak so me povabili, je zame bil dosežek.

Kaj misliš o modni industriji po svetu?
Modne industrije ne podpiram najbolj. Menim, da je definicija ženske lepote zgrešena. Lepotni ideal je suha ženska, z veliko zadnjico in velikimi prsmi. Tega pa po naravni poti skoraj ni mogoče doseči. Zaradi takšnih idealov se veliko žensk odloči za plastične operacije: povečanje prsi in zadnjice, ožanje v pasu ... Veliko deklet je prekomerno suhih in približno vsaka deseta ima težave z anoreksijo ali bulimijo. V revijah lahko vidimo veliko presuhih deklet, katerih fotografije stokrat popravijo, da so na koncu videti tako, kot si želi lepotna industrija. S tem sem se srečala tudi sama, saj so naše fotografije zelo spremenili, preden so jih objavili. Prav tako mi ni všeč mišljenje ljudi, da smo lepe punce puhloglave in nerazgledane. Zame je lepa tista punca, ki je zdrava, polna energije, pozitivna ter samozavestna. Konec koncev pa lepota s staranjem zbledi, vse, kar ostane, je notranja lepota, ki pa ji leta ne pridejo do živega.

Kaj bi sporočila dijakom?
Sporočila bi jim, da zunanja lepota ni tako zelo pomembna. Kar zares šteje, je to, kar si. Tvoj značaj in energija, ki jo deliš z drugimi. Dovolite si postavljati visoke cilje in jim sledite po svojih najboljših močeh. S trudom se namreč daleč pride. Bodite prijazni in delajte dobre stvari tudi za druge, saj se dobra dela enkrat povrnejo. Razmišljajte pozitivno in uživajte v življenju.

Maja Repenšek

MLADIKA MATIC JUVANA

Glasba je pojem, ki si ga vsak razlaga drugače. Najpogosteje je označen kot umetnost in zabava. Glasba ima pomemben vpliv na naše telo, psihično stanje in možgane. Lahko nas pomiri, spravi v akcijo, nam pomaga fizično okrevati, nas spravi ob živce in v nelagodje. A to vsekakor ne velja za glasbeni nastop Matica Juvana, ki nas prej kot kaj drugega spravi v dobro voljo in stanje popolnega zadovoljstva. Matic se z glasbo ukvarja že od otroštva in ji je, kot sam pravi, predan z dušo in s telesom. Večkrat nastopa na šolskih prireditvah, kjer vedno poskrbi za neverjetno energijo in vzdušje tako na odru kot med občinstvom.

Kdaj si odkril svojo ljubezen do petja in kako se je razvijala?
Glasba me je navduševala že od malih nog. Vem, da mi je bila pri treh letih zelo všeč skupina Bepop. V drugem razredu osnovne šole sem se vpisal v glasbeno šolo, kjer sem igral violino. Tam so ugotovili, da imam tudi talent za petje. Začel sem nastopati na prireditvah, ki jih je organizirala glasbena šola, in tako se je počasi razvijala moja pevska »kariera«.

Kdo so tvoji vzorniki in zakaj?
Ena izmed njih je vsekakor Lady Gaga, ker »ima jajca« (smeh). Všeč mi je, ker si drzne biti drugačna. Njene pesmi so dobro producirane in tudi nastopi so to, kar si kot gledalec želim videti na odru. Na splošno pa me navdihujejo predvsem glasbeniki, ki so zaznamovali pop kulturo, ne samo glasbeno, temveč tudi širše, denimo Michael Jackson.

Kakšno je tvoje mnenje o slovenski glasbeni sceni?
Zdi se mi žalostno, da v večini uspeva le narodnozabavna glasba, čeprav je to naša domača glasba. Mislim, da bi morali dati priložnost tudi pop glasbi. Ni mi všeč, da se vrtijo ena in ista imena in da smo v primerjavi z nekaterimi drugimi državami za časom s produkcijo. Menim tudi, da radii ne podpirajo vseh pevcev, temveč samo tiste, ki za to mastno plačajo.

Ali imaš pred nastopi kaj treme? Kako jo premagaš?
Seveda imam tremo, če je ne bi imel, bi to pomenilo, da mi je vseeno. Rituala za premagovanje treme nimam. Se pa pred nastopi s sošolkami, ki so plesalke, po navadi postavimo v krog, si izmenjamo dobro energijo in pozitivne misli. Nato še nekajkrat globoko vdihnem in čim bolj samozavestno odkorakam na oder.

Kaj te pri petju najbolj motivira?
Dobro se mi zdi, ker lahko z glasbo izražam samega sebe in sem pri tem popolnoma svoboden. Pišem pesmi in zelo mi je všeč, da se lahko tako izrazim na bolj osebni ravni. Ko pojem svoje pesmi, se ne počutim več ranljivega, kot bi se lahko v drugih situacijah.

Kdo te pri petju najbolj podpira?
Podpirajo me tako družina kot prijatelji, predvsem sošolke. Od domačih me najbolj podpira oče, ki moje pesmi ali priredbe občasno predvaja v naši gostilni.

Kako je prišlo do tega, da si se s sošolkami odločil nastopiti na Vugijih?
Sam sem si od nekdaj želel narediti nastop, ki bi gledalce pustil brez besed. Poskušal sem že v osnovni šoli, vendar izvedba ni bila mogoča, ker ni bilo ne opreme ne ljudi, ki bi delali z mano. V drugem letniku sem sošolkam predstavil idejo, da bi nastopili skupaj, in takoj so bile pripravljene sodelovati. Sprva smo sestavili lažjo plesno koreografijo, nato pa smo raven koreografij stopnjevali z vsakim nastopom.

Pri vajah za nastop so nas najbolj podpirale prof. Florjanc, prof. Šilc Trček in prof. Korošec, ki nam je večkrat »darovala« svoje ure športne vzgoje, da smo lahko vadili koreografijo. Odrekli pa smo se tudi nekaj malicam in skoraj vsem razrednim uram. Včasih smo se dobili tudi po pouku.

Kakšne želje in načrte imaš?
Vsekakor bo glasba tudi v prihodnosti moj glavni cilj. Rad bi se še bolj poglobil vanjo in se glasbeno izobraževal. Razmišljam o raznih tečajih pisanja pesmi in petja v tujini, na primer na Švedskem, Nizozemskem ali v Angliji. Po končani gimnaziji pa nameravam študirati muzikologijo.

Kaj lahko pričakujemo letos?
Na žalost bolj malo. Odločili smo se, da se letos bolj posvetimo šoli in maturi, kar je trenutno res naša največja okupacija. Poskusil bom presenetiti s kakšnim lažjim nastopom, na Vugijih pa nas letos žal ne bo.

Bi za konec rad sporočil še kaj?
Rad bi se zahvalil profesorjem, ki so nam »podarili« ure za vajo, in tudi dijaški skupnosti, ki nas je znala poslušati in se nam prilagoditi. Hvala tudi vsem dijakom, ki so bili fenomenalna publika, za katero bi z veseljem še kdaj nastopil.

Maja Repenšek

KDO VE, ?

KAJ JE FORA UČENJA UČENJA

Veliko profesorjev se pritožuje nad tednom učenja učenja (razen profesorja Cotmana, ki ga ignorira). Seveda da se, saj morajo dijakom, ki imajo že tako nizko koncentracijo, razlagati nekaj, kar najverjetneje tako ali tako že vejo, v tem primeru pa ni razloga, da bi sploh poslušali. In kako so tam zgoraj sploh dobili to idejo?

Predstavljamo si konferenčno sobo (ali kjerkoli se pomembni voditelji za naše izobraževanje dobivajo). V sobi sedijo tri osebe. Prvo osebo bomo poimenovali gospa Marička, drugo gospa Draga, tretja oseba pa je gospod Boris, ki ga gospa Marička in gospa Draga pošiljata po kavo.

Gospa Draga
Meni se zdi, da že zelo dolgo časa nismo ničesar uvedli.

Gospa Marička
Joj, Draga, se popolnoma strinjam!

Gospa Draga
Kaj pa ti otroci sploh rabijo?

Gospa Marička
Hmm, ne vem ... Izboljšano zdravstveno varstvo, manj pouka in domačih nalog, da se lahko spočijejo, boljšo malico v menzi ...

Gospa Draga
Ma, neeee. Po moje se ta mularija samo učit ne zna.

Gospa Marička
Ampak kolegica Draga, dijaki so prišli na gimnazijo z omejitvijo in nekateri so tudi tu zelo uspešni. Res mislim, da bi se morali osredotočiti na druge stvari.

Gospa Draga
Boris, kaj ti misliš? *(Po popolnoma naključnem naključju je bila gospa Draga šefica gospoda Borisa, ki je tisti teden zaradi živčnosti, ker ni uspel doseči ranga Master Guardian na Counter Striku, že trikrat polil kavo.)*

Boris
Ja, totalno se strinjam z gospo Drago.

Gospa Marička
Ampak v šolskem sistemu je veliko večjih problemov, ki bi se jim morali posvetiti.

Gospa Draga
Dej, Marička, ne nabiji. Še dones bi rada šla domov gledat Razočarane gospodinje.

Gospa Marička
Am ... Ja, okej.

Seveda je treba izpostaviti, da je pri nekaterih profesorjih (na primer Košič) zelo prijetno poslušati njihove predloge. Zelo prijetno je tudi poslušati karkoli, kar ni snov. A učenje učenja se mi žal zdi vseeno primernejše za učence osnovne šole kot za dijake Gimnazije Ledina. (J. Z.)

MLADIKA

BONTON ZA FAZANE

V uredništvu Mladike smo letos prejeli nadpovprečno število pritožb starejših letnikov nad slabimi manirami fazanov. Ker smo na tem področju tudi sami opazili velik manko ledinskega podmladka, smo se odločili, da k sodelovanju povabimo gospo Carlino Charming, vodilno strokovnjakinjo za bonton, lepo in primerno vedenje z elitne francoske Hustonške šole etikete. Gospa Charming je posebej za našo revijo na kratko predstavila primerno vedenje, ki se pričakuje od vsakega povprečnega fazana in fazanke. (J. Z.)

Nazivanje

1. Drugi letnik | Vsak fazan mora nazivati dijake in dijakinje drugega letnika z "gospod" ali "gospa".
2. Tretji letnik | Dijake tretjega letnika se naziva s "sir" ali z "lady".
3. Četrti letnik | Dijake četrtega letnika se naziva z "vaše visočanstvo".
4. Profesorji | Profesorje se naziva s "spoštovani gospod profesor" ali "spoštovana gospa profesorica".
5. Tovariši fazani | Fazane smete nazivati s "stari" ali "stara", "kolega" ali "kolegica", "br't" in "model".

Odnos do starejših

1. Fazan naj na stopnicah vljudno pozdravi vsakega dijaka višjih letnikov, profesorja ali zaposlenega.
2. Svoje delo naj opravlja po željah dijakov višjih letnikov. Torej bo delal tisto, kar mu določijo, pa tudi če se je namenil postoriti kaj drugega.
3. Fazan mora biti do dijakov višjih letnikov vljuden. Ne bo se vmešaval v pogovore, ki se ga ne tičejo, temveč bo mirno poslušal, kaj naj dela.
4. S stvarmi dijakov višjih letnikov bo ravnal pazljivo, kot bi bile njegove. Če bodo dijaki višjih letnikov med glavnim odmorom prezaposleni, jim bo kupil malico. Po koncu pouka jim bo nosil torbo do postaje.
5. Fazan ne bo dovolil, da bi morali dijaki višjih letnikov, profesorji ali drugi zaposleni odpirati vrata, še zlasti zjutraj, ko se jim mudi k pouku. Vsakega dijaka iz višjega letnika bo vljudno pozdravil, mu pomagal odnesti plašč v omarico in ga pospremil v učilnico.

NATANČNE

V tim mesecu Gospodovem bo jako pomembno biti krepostni inu prebirati bukve, da bodejo akademski uspehi bolj blesteči.

To bode narboljši mesec za vas. Ako bodete prijazni s svojimi prijatelji, bodete dobili uspehe pri bukvah inu snubcih.

Še naprej boste objokovali nesrečno lubezensko življenje inu zavračali snubce, ki se bodo v tim mesecu kopičili.

Morate ostati mirni inu ne živčni, ako vam bližnji delajo preglavice. Žlička srebrove tinkture inu skodelica lepega zeliščnega čaja vedno pomagata.

Ta mesec bode za vas zelo pozitiven. Izugibajte se negativnih ludi inu uživajte ob glažu rujne kapljice janževca.

Na 28. dan tiga meseca se za 28 % poveča možnost, da vam na balkon pade kastrola od soseda, zato ta dan raje presedite v dnevnem salonu.

Tesa Julija Zver

MLADIKA

Tesa Julija Zver

Nehajte se tolčti inu pravdati zavolj tega, kteri če imeti več všečkov inu boljšo objavo na Instagramu.

Ako ste babjeki, se ta mesec raje zaprite v družinski stolp inu tam prebijte svoje dneve. Ako niste babjeki, uživajte v večerni tekočini.

Prijatelji vas bodo še naprej spodbujali, da povprašate samce inu pojdete na bal ž njimi inu prijatelji.

Bodite prijazni do starih prijateljev inu jim kupujte spominke inu darila ili pojdite ž njimi na ulico Metelka.

Meseca tiga upoštevajte svojega partnerja u usemu inu mu kupujte čokolado inu gumijeve bombone.

Prenehajte se skrivati v omari inu pojdite s prijatelji v pivnico na krigl ili pa dva inu se veselite inu radostite.

26. oktobra 2017 je v učilnici 115 kot del proslave 150-letnice šole potekal dogodek z zanimivim naslovom R12^3, katerega osrednji del je bila okrogla miza z nekdanjimi dijaki naše šole, ki so zdaj uspešni na različnih naravoslovnih področjih.

Kaj sploh pomeni R12^3? R12 je okrajšava za Resljevo 12, kar seveda predstavlja Gimnazijo Ledina, ^{3} pa pomeni potenciranje znanja dijakov v času šolanja na Ledini.

Pred začetkom okrogle mize sta doktorja fizikalne oceanografije Matjaž Ličer in Martin Vodopivec s poskusi prikazala in razložila procese, ki se pojavljajo v Jadranu: nastanek internih valov, oceanske burje ter atlantske cirkulacije.

Na okrogli mizi so poleg dr. Martina Vodopivca, ki proučuje, kako morski tokovi učinkujejo na populacije meduz, in dr. Matjaža Ličerja, ki proučuje fizikalne procese, ki povzročajo premike globoko pod morsko gladino, sodelovali še doktor urološke kirurgije Simon Hawlina, ki je v Sloveniji uvedel novosti na področju urološke kirurgije; doktor biologije Aljoša Bavec, profesor na Medicinski fakulteti; in doktor kemije Jernej Markelj, asistent na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo.

R12^3
R12^3
R12^3

V pogovoru so poudarili, da je največja razlika od takrat, ko so obiskovali to šolo, odnos med dijaki in profesorji, in sicer smo dijaki danes veliko bolj sproščeni v komunikaciji s profesorji. Za obdobje, ko so bili dijaki, pa so vsi menili, da je bilo brezskrbno. Niso razmišljali, kaj se bo dogajalo čez pet ali deset let, ampak bolj o trenutku, ki so ga živeli. Gimnazijska leta so jim vsem pomenila veliko. Tu so spoznali prijatelje, s katerimi imajo stike tudi po dvajsetih ali več letih, tu so se začeli njihovi prvi koraki v karieri in za temi zidovi so ugotovili, kaj jih zanima in kam jih bo pot sploh vodila. A pomembneje kot to, kaj delaš, se jim zdi, s kom to delaš. Malo stvari je odvisnih samo od nas in izkoristiti moramo vse priložnosti, za katere mislimo, da nas bodo vodile v pravo smer, in se ne obremenjevati, če se stvari ne izidejo točno tako, kot smo si zamislili. Na koncu so še svetovali, kaj upoštevati, ko se vpisujemo na fakulteto. Pomembno se jim zdi, da sledimo svojim željam in ne premišljujemo preveč, saj je navadno prva stvar, na katero pomisliš, najverjetneje tisto, kar si res želiš. Sicer pa naj se trudimo obdržati čim več prijateljstev, ker so le-ta najpomembnejša, tudi če so pogosto bolj zapletena kot šola ali kasneje služba.

Prireditev se je končala s podelitvijo nagrad avtorjem zmagovalnih treh fotografij na fotonatečaju Narava v objektivu. Nagrade je podelil član komisije in nekdanji profesor likovne umetnosti na Ledini Silvo Kretič. Na natečaj je prispelo kar 370 odličnih fotografij, zato je imela komisija kar nekaj težav z izbiranjem zmagovalnih treh. Na koncu so se odločili, da so naravo v objektiv najbolje ujeli Maša Medica, Marko Milohnić in Tjaša Švigelj. Prireditev sta z glasbo popestrila Ela Vindiš in Maj Vrhovec, ki sta zaigrala tudi Elino avtorsko pesem Casanova. *(Ana Krebs)*

1

Prvo mesto na natečaju
Narava v objektivu Maša
Medica: Taraxacum officinale

Nekoč ledinci, danes doktorji znanosti: Jernej Markelj, Aljoša Bavec, Martin Vodopivec, Matjaž Ličer in Simon Hawlina

KAJ MI JE TEGA TREBA

V okviru praznovanja 150-letnice Gimnazije Ledina je potekal literarni natečaj za gimnazijce iz vse Slovenije z naslovom (Ne)smisel šole, v četrtek, 28. septembra, pa okrogla miza z istim naslovom.

Če ujamete na hodniku povprečnega gimnazijca, ki v teh dneh živi od testa do testa, boste na vprašanje o smislu šele hitro izvedeli odgovor. Spat grem utrujena in zbudim se utrujena. Ko me budilka zjutraj brcne nazaj v sedanjost, si lahko mislim le: "Kaj mi je tega treba ..." Teoretično vprašanje, ki so ga šolske stene že prevečkrat slišale. Da, smiselno je hoditi v šolo in se izobraževati, vendar se nam celoten trenutni koncept šolskega sistema ne zdi smiseln.

Družbo na okrogli mizi sta mi delala socialni pedagog in nekdanji ledinec Ivo Lukša, ki ima izkušnje z mladimi, ki so iz različnih razlogov opustili redno izobraževanje, in novinarka Špela Šebenik, ki na Radiu Slovenija ustvarja oddaje za mlade. Sogovornika sta se mi pridružila v argumentu o nesmiselnosti pomnjenja vsakega detajla, a zatrjevala, da so jima na šolo ostali zgolj dobri spomini, med drugim atmosfera in prijatelji. Mi, ki smo še vedno ujeti v ledinski ritual, bomo očitno na tak pogled morali počakati še nekaj let. Bi nam šola pravzaprav sploh morala predstavljati smisel v življenju? Zdi se tako ozkogledno, saj jo obiskujemo, da jo dokončamo, se je znebimo, je zgolj del našega vsakdana, tisto nujno zlo. V dnevu, tednu ali pa življenju nam ostane še mnogo drugih dejavnosti, ki osmišljajo naš obstoj. Obenem pa smo se strinjali, da je iskanje smisla v šoli, na fakulteti ali v službi včasih kot iskanje zaklada na koncu mavrice. Že mavrica sama je dovolj, mar ne?

Polona Čebular

MEPI

MEPI je program za mlade med 14. in 25. letom, ki ga je v 50. letih prejšnjega stoletja ustanovil edinburški vojvoda, mož britanske kraljice Elizabete II. Namen programa je spodbujanje mladih k vsestranskemu razvoju v aktivne, odgovorne in zadovoljne ljudi, pripravljene na izzive življenja. Mlade motivira k prostočasnim dejavnostim, ki jim omogočajo osebni razvoj. Program je bil najprej poznan le v Združenem kraljestvu, vendar se je začel hitro širiti. Danes ga izvajajo v več kot 140 državah. Vsaka država ga imenuje drugače, v vseh državah pa je znan kot "International award for young people" (Mednarodno priznanje za mlade) ali "The Duke of Edinburgh's international award"(Mednarodna nagrada vojvode Edinburškega).

MEPI je razširjen tudi v Sloveniji in večina sodelujočih ima z njim dobre izkušnje, všeč jim je, da so doživeli dogodivščine, ki jih morda drugače ne bi. Sodeluješ lahko z aktivnostmi, ki jih že počneš in jim tako dodaš pomembnost, v programu pa spoznaš veliko novih ljudi in krajev.

Ana Krebs

Je kdo že slišal za Mednarodno priznanje za mlade ali kratko MEPI? Predvidevam, da skoraj nihče, zato ga je vredno predstaviti.

Oseba, ki sodeluje v programu, raste tako, da izziva samega sebe in ne da tekmuje proti drugim. Program ima tri stopnje, vsaka pa je sestavljena iz štirih delov: prostovoljnega dela, rekreativnega športa, praktičnih veščin in odprave. Cilj, ki ga želiš doseči, si izbereš sam glede na svoje sposobnosti, enako velja tudi za vse aktivnosti, razen za odpravo.

MEDNARODNO PRIZNANJE ZA MLADE SLOVENIJA

V programu najlažje sodeluješ prek šole. MEPI na Ledini žal ne deluje, lahko pa se mu pridružiš na kakšni drugi šoli.

Um

Vlada brez vlade brezglavo kriči,
odmeva po sobi, odpre ne oči.
Nobenega reda, nobenega cilja;
vsak nov odgovor spet prva je milja.
Obsodbe letijo, obsodbe kričijo,
ni smisla v vojni, le dol s to kracijo!

Anonymus Vicinus

Pero

Volkovi, lisice na vrata ljudi,
v temi neznosni se gos prebudi.
Žival nehvaležna, vrat ji zavij,
je roka neuspešna, ta gos še živi!

Kot odmev v lobanji šepet se umiri;
ko muza se obrne, srce govori.
Besede poslušat, ta čustven nesmisel,
predira mi veke, trpeča je misel.

Izrekam besede, jih slišim le sam;
boleče odmeve že dolgo poznam.
V bitko krvavo s seboj se bom gnal,
iz misli te svojih tako bom pregnal!

Isabela Rizvić

Pojdi

Pojdi, kamor te volja podi,
in s seboj vzemi glasbo,
nasmeh, potrpljenje,
navdih in voljo za življenje.

Ter pojdi, pojdi,
kamor te žene telo,
kamor te žene duša,
kamor čutiš, da moraš.

Kjer so ljudje,
kjer so vode in zelenje,
kjer je zgodovina,
kjer je resnica,
kjer je znanje,
kjer je drugačnost,
kjer boš prišel najbližje k sebi.
Tja pojdi, pa boš videl življenje.

Hoditi ali ne iti

Hodim v čase, ki me plašijo,
v čase, ki v meni skrbi prebudijo.
Hočem nazaj, nazaj v svobodo,
tja, kjer izbiram si svojo usodo.
Vendar naprej me vleče
ta nepopustljiva vrv časa,
ki sovpada s senco mojega stasa.

Uradne ure

Uradne ure Gimnazije Ledina
potekajo nekje med prvim in četrtim letnikom nemira.
Polzijo skozi torke, srede in četrtke.
Ponedeljki in petki ne štejejo.
Uradne ure so čas za skrajno resne šale
in "filozofske" prebliske napolitank
ob kabinetu z nezaporedno številko
in s skodelico kave.
Prosimo, da ne hodite dvakrat
(ali če niste zainteresirani za risanje dreves po hodnikih, nikoli).
To je samo za tiste, ki jim boste vedno sledili.
Počakajte dež. Takrat so slovesa najlepša.

Urša Majcen

MLADIKA